

Til § 21.

Det foreslås, at udgifter til ombygning eller forbedring skal afskrives efter afskrivningssatserne for den bygning eller installation, de vedrører.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger skal der efter forslaget ikke være adgang til at afskrive sådanne udgifter over en særlig kort restlevetid, således som det er tilfældet efter den gældende lov.

Til § 22.

Med hensyn til de i *stk. 1* foreslåede afskrivningssatser for bygninger i den tidligere omtalte hovedgruppe 1 henvises til de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 18. Den i *stk. 1*, sidste pkt., foreslåede regel om, hvad der skal forstås ved anskaffelsesåret, er i overensstemmelse med, hvad der hidtil er antaget.

Efter *stk. 2* skal afskrivningssatserne i *stk. 1* kunne forhøjes i særlige tilfælde. Reglen vil finde anvendelse, når den i *stk. 1*, 2. pkt., nævnte afskrivningssats på 2 pct. er lavere end den procent-sats for almindelig afskrivning, som man efter de gældende regler ville nå til ud fra et skøn over bygningens fysiske levealder, d. v. s. tilfælde hvor den fysiske levealder i dag ansættes til et kortere åremål end 50 år. I sådanne tilfælde skal 2 pct.-satsen forhøjes, således at den skattepligtige ved udelukkende at anvende denne afskrivningssats kan afskrive bygningen på det åremål, som dens fysiske levetid regnes at være, og således at den for de første 10 år gældende afskrivningssats på 6 pct. forhøjes tilsvarende.

Eksempel 1.

For drivhuse ansættes den fysiske levetid i reglen til 20 år, svarende til en almindelig afskrivning på 5 pct. om året. Den lave afskrivningsprocent i hovedgruppe 1, hvorunder drivhuse henhører, er imidlertid kun 2, og afskrivningsprocenterne forhøjes derfor med 3, således at drivhuset i de første 10 år kan afskrives med indtil 9 pct. årlig og derefter med indtil 5 pct. årlig.

Med hensyn til de i *stk. 3* foreslåede afskrivningssatser for bygninger i hovedgruppe 2 henvises til de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 18.

Stk. 3, sidste pkt., indeholder en til *stk. 2* svarende regel om forhøjelse af afskrivningsprocenterne for bygninger i hovedgruppe 2.

Stk. 4 indeholder en særlig regel om tilfælde, hvor en bygning i hovedgruppe 2 knytter sig „akcessorisk“ til en bygning i hovedgruppe 1. I sådanne tilfælde skal afskrivningssatserne for hovedgruppe 1 også anvendes for den „akcessoriske“ bygning.

Ifølge *stk. 5* skal de akcessoriske kontorbygninger m. v. samt udgravninger, veje og andre anlæg, der omfattes af § 18, *stk. 1*, litra c) afskrives efter afskrivningssatserne for den bygning eller installation, hvortil de er knyttet. Ifølge *stk. 6* skal de i *stk. 3* nævnte afskrivningssatser på 4 pct. og 1 pct. anvendes på de bygninger, der er nævnt i § 18, *stk. 1*, litra d) samt på de beboelsesbygninger i udlandet, der er nævnt i § 18, *stk. 3*, 2. pkt.

Til § 23.

Bestemmelsen indeholder afskrivningssatser for særlige installationer i bygninger. De fleste afskrivningsberettigede installationer ansættes efter de gældende regler til en antagelig levealder på 25 år, og udgangspunktet er derfor taget i en hertil svarende afskrivningssats på 4 pct. årlig.

Efter de gældende regler er det kun på installationer i afskrivningsberettigede bygninger, at der kan foretages ekstraafskrivning, og ifølge *stk. 1* skal der derfor kun gælde en højere begyndelsesprocent for installationer i sådanne bygninger. Denne højere sats, der skal gælde i anskaffelsesåret og de følgende 9 år, skal udgøre indtil 8 pct. årlig; det svarer til den gældende højstesats for et enkelt års ekstraafskrivning (4 pct.) med tillæg af de 4 pct., der skal være afskrivningssatsen, når de første 10 år efter anskaffelsen er udløbet.

I *stk. 2* fastsættes afskrivningssatsen for installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger til 4 pct. årlig i hele afskrivningsperioden. Det skyldes som nævnt, at der efter de gældende regler ikke kan foretages ekstraafskrivning på installationer i sådanne bygninger.

Ifølge *stk. 3* kan afskrivningssatserne forhøjes, når det må antages, at installationen på grund af fysisk forringelse vil miste sin værdi inden 25 år, selv om den vedligeholdes normalt. Forhøjelsen sker på tilsvarende måde som den i § 22, *stk. 2*, omhandlede forhøjelse.

Til § 24.

Stk. 1 indeholder den i de almindelige bemærkninger omtalte regel om, at afskrivningerne skal være mere smidige og ubundne end de gældende almindelige afskrivninger. Inden for de i § 22 og § 23, *stk. 1*, jfr. *stk. 3*, angivne rammer skal den skattepligtige derfor kunne placere afskrivningerne efter ønske inden for de enkelte indkomstår.

I *stk. 2* bibeholdes de bundne afskrivninger dog for særlige installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 24, *stk. 1*. Ophører den skattepligtige med at anvende en